

# Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2016 ÅRG 48

# IKK 100 ÅR



*Biskop Wedaewoods konsekration den 13 februari 1916*



## Biskopens spalt

# Liberala katolska kyrkan i Kina

Det här är det första numret av Communio som utkommer endast i digital form på vår hemsida. Kontakta din församling om du inte har tillgång till internet.

2016 är ett jubileumsår för den Liberala Katolska Kyrkan runt om i världen. Den 13 februari i år var det 100 år sedan James Ingall Wedgewood konsekrerades till biskop. Den händelsen räknar vi som LKK:s födelsedag.

Det högtidlighölls i Sankt Mikael genom att på lördagen den 13/2 fira en Sakramental Välsignelse-andakt med biskop Evert som celebrant och på söndagen firades en Pontifikalmässa med under-tecknad som celebrant assisterad av bp Evert och fr Krister Fast.

Den 27/2 hölls en studiedag i Sankt Mikael under fr Jonas Anundi och fr Krister Fast ledning. På programmet stod bl.a. "LKK:s bakgrund och tillkomst" och "Vishet och hemlighet - Tomasevangeliet". Om det sistnämnda kan du läsa på annan plats i Communio.

Den 5-7 juli kommer kyrkans biskopar samlas i Nederländerna för synod (GES) samtidigt kommer tillresande präster att kunna delta i en internationell klerikal synod (ICS) efter synoderna den 9-12 juli följer den internationella jubileumskongressen med gudstjänster föredrag och gemenskap. Är du intresserad att deltaga kontakta under-tecknad.

Men närmast ser vi fram emot påsken, kyrkans största högtid med alla dess gudstjänster från Palm-söndagen till Påskdagen. Vid Palm-söndagens mässa välsignas och utdelas videokors, på Skärtorsdagen firar vi mässa och då konsekrerar biskopen de oljor som ska användas under kommande året. På långfredagen blir det Prima med "Vörndnad inför korset" och på påskafton "Eldens Välsignande" därefter följer Påsk-dagens "Uppståndelsemässa"

Pax et Bonum

*Sten-Bertil*



Från vänster: Fr Krister Fast, Yimin Zhang, Biskop Sten-Bertil, Fr Kenneth Christensen, Ulf G Johansson

I början av mars, kommer Yimin Zhang, en 29-årig kinesisk doktorand, att återvända hem efter att ha studerat vid Roskilde Universitet i 6 månader. Det är emellertid inte bara studier som den unge mannen har sysslat med.

Från det han anlände till Danmark har han också varit aktiv i LKK som altartjänare och när han åker hem, kommer han att ha deltagit i nästan 60 mässor. efter mässorna har han fått information om kyrkan, insidan av vårt arbete och speciellt allt det som är LKK:s signum.

Yimin kom till Danmark som en 5:e generationens Romersk Katolik från Kina, men har vid sin vistelse i Europa blivit både döpt och konfirmerad i LKK.

Under det han arbetat som altartjänare i kyrkan har han ordinerats till klerk och dörrväktare av biskop Uffe och läsare, exorcist och akolyt av biskop Sten Bertil i Stockholm.

Det var också biskop Sten-Bertil, som ordinerade Yimin till subdiakon under en mässa. Då fick han som sin första uppgift läsa dagens epistel på kinesiska för en undrande församling.

När vi den 14 februari firade LKK:s hundraårsjubileum i Hillerød, ordinerades Yimin till diakon av biskop Uffe.

Nu behöver han bara prästvigningen för att införa den liberala katolska mässan

i Kina. Då tiden är mogen, kommer Yimin återkomma till Europa för att bli ordinerad.

Först måste han genomgå LKK:s utbildning och mässan behöver översättas till kinesiska. Om det finns någon bland tidningens läsare som kan eller vet någon som kan hjälpa till med översättning från engelska, danska eller svenska, kontakta under-tecknad via epost: kenneth@lkk-dk.dk.

*Kenneth Christensen*

## Liberala Katolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida [www.lkk.se](http://www.lkk.se).

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

# MYSTERIUM TREMENDUM

Kommentarer till Den Heliga Eukaristin eller Mässan av Raymond Blanch

*Forts från Communio nr 4, 2015*

Därför har vi i vår lilla alternativa trosbekännelse, som är en modern framställning i koncentrerad form av den Liberala Katolska Kyrkans tro på vad vi anser som sanna och fundamentala religiösa principer, uttryckta på vår tids språk. Detta för att vi skall kunna instämma i dem, inte bara vagt erkänna och tro sådant som vi inte vet något om.

Vår lilla trossats understryker vår tro på en mening med detta vårt liv som ett steg mot en allt högre andlig tillvaro - en framtidsförtröstan som varje tänkande människa borde kunna instämma i.

Vi skall här stanna inför den del av trosbekännelsen som är helt speciell i kristen religion - Apokatastasis - läran om alltings återställande. "Vi tror, att alla hans barn en dag skall nå Hans fotapall hur långt på vilsna vägar de än må vandra". (Apokatastasis, grekiska = Läran om alltings återställande och allas slutliga frälsning, med föregivet stöd i Apg. 3:21. jfr Kor. 15:28. Lärans främsta målsmän är Origines och Schleiermacher.)

Få andra kyrkor accepterar detta. Antalet "utvalda" samfund är stort. Ändå är Kristi lära helt motsatt den allmänt erkända uppfattningen, att endast ett ringa fåtal blir "frälsta". Tänk på Kristi ord, inte till lärjungarna endast, utan till folket som samlats runt dem: "Frukta icke du lilla hjord, ty det har behagat er Fader att giva eder riket" och vidare "Och när jag blivit upphöjd från jorden, skall jag draga alla till mig". Detta är Kristi egen förkunnelse, klar och otvetydig och ingen kan förneka den eller försöka tolka den annorlunda.

Vi tror verkligen inte, att vi är "utvalda". Men vi tror, att vi har valt, har bestämt oss för att arbeta för vår andliga utveckling nu och alltid för att därigenom också kunna hjälpa andra på deras väg. Vi tror, att var och en kan göra sitt val, efter egen förmåga och omständigheter. Vi kan välja olika vägar, även om vissa verkar alltför

krokiga, men alla leder till samma mål.

Vi har alltså uppfattningen om alla människors broderskap och Guds faderskap. Och eftersom vi har den åsikten, kan vi hjälpa andra att inse detta. Tanken att alla Hans barn en dag skall nå Hans fotapall har vuxit fram och kommer säkert inom en inte alltför avlägsen framtid att vara allmänt accepterad.

En trosbekännelse handlar om upprinnelsen, fortsättningen och målet. Vi lever nu i fortsättningen, men måste veta något om både början och målet.

Den andra delen av trosbekännelsen börjar på krönet, med Guds faderskap går ned genom Kristusmedvetandet (människornas broderskap) till en mänsklig nivå (den Helige Andes rike) där vi lär oss att tjäna Honom när vi tjänar våra medmänniskor. På så sätt kan vi uppleva Kristusmedvetandet - Hans välsignelse vilar över oss - och möjligen nå upp till Fadern, det högsta andliga tillstånd där det är "frid evinnerligen".

Låt oss se på dessa detaljer. Vi säger: "Vi tror på Guds Faderskap". Många av oss tror, att vår utveckling i sin vidaste betydelse är ett inkarnerande i fysiska uttrycksformer, ett slags andlig evolution; därefter en förening med Gud och fortsatt liv i ett högre rike, mystikens Eviga Liv, från vilket vi inte mer skall utgå. Denna process, när det gäller hela mänskligheten är den större eller verkliga inkarnationen av Kristus, den Andra Personen i Treenigheten - Hans nedstigande från höjden, Hans liv på jorden, Hans korsfästelse och Hans triumferande himmelfärd.

Kristi personliga erfarenheter skall i sammandrag visa planen för allt mänskligt liv, dess förlopp och utveckling. Människans ande nedstiger från himlen, från Gud som skapade den, blir korsfäst - bunden i jordisk form och jordiskt liv och slutligen efter lång tid, genom vilken vi nu passerar, återvänder hon som en förhärligad ande, som

Kristus själv - den förstfödde bland många bröder.

I det första, högsta tillståndet hos Fadern, som ingen har skådat, är alla de gudomliga gnistor, som skall bli människor, ännu ett med och en del av Fadern Den Andra Personens nedstigande innebär också "människornas broderskap" - en delning, som innebär att den Ene blir många. Ett nedstigande till och invecklande i ett lägre tillstånd. Till sitt väsen är och förblir de dock En Guds Son som har inkarnerat i lägre världar, men bakom den ytliga olikheten och separationen är alla ett i Kristus, har alltid varit och skall alltid vara, ty det finns bara ett medvetande, nämligen Guds medvetande. Därav människornas broderskap, faktiskt, bestående, oföränderligt.

Vi kommer nu till uppstigandet i dess tre faser. "Vi vet, att vi tjänar Honom bäst..." I det vanliga livet kan vi säga, att den Helige Ande leder oss uppåt genom sinnets kraft, förmågan att tänka, sinnets skapande kraft. Meningen med livet är att "åter resa sig", "bärande med sig sina kärvar" - det betyder allt vad vi har fått. Här är den Helige Ande människans vägledare, hennes uppmuntrare, givare av andens gåvor, som visar vägen som leder till evigt liv. Nyckeln till denna uppåtgående rörelse är att på många och olika sätt tjäna våra medmänniskor. Så har alla mänsklighetens stora gjort.

"Så skall Hans välsignelse vila över oss". - Att visa kärlek till mänskligheten ger som oundvikligt resultat Hans välsignelse. Den skall vila över oss och ge oss all möjlig hjälp för att vi skall tillväxa i kunskap och förståelse för att vi skall uppnå Kristusmedvetandet. När det händer för alla sker Kristi himmelfärd - "Anden har återvänt till Honom, som utgav den". Då skall vi i fullaste mening medvetet vara ett med Kristus, den Andra Personen i Treenigheten. "och frid evinnerligen" - ytterligare ett steg uppåt, för att bli ett med Fadern, varifrån vi kom. Och om detta kan

*Forts. i nästa nummer*

# Ceremoniernas plats i vårt andliga liv

Här följer ett sammandrag av två predikningar som vår kyrkas grundläggare, biskop James Ingall Wedgwood höll i Huizen i Holland hösten 1927, då han också var Nordens stiftsbiskop. För kyrkan väsentliga tankegångar presenteras här på ett häpnadsväckande modernt och för oss nu aktuellt sätt.

Alltsedan Liberala Katolska Kyrkan startade har det diskuterats en hel del vad religiösa ceremonier egentligen har för värde. Det är inget tvivel om att stora grupper av människor i vår tid har tappat intresse och sympati för de existerande religiösa organisationerna. Populära journalister och framstående personer på samhällets olika områden ventilerar sina åsikter om religion i tillgängliga media. I de flesta fall lutar det åt uppfattningen, att religionens hjärta består av Bergspredikan. Ofta frågar man också: "Vad har verklig religion att göra med former och ceremonier? Är religion inte snarare en fråga om andens fria sökande på djupen utan hinder av

dogmer, riter och alla sorters formalism?" Man citerar bibelorden

"Gud är Ande och de som tillbe honom måste tillbe i ande och sanning." (Joh. 4:24)

Det behöver väl inte sägas, att dessa synpunkter representerar en uppfattning, som det ligger åtskilligt med realism och sanning i. Därför tilltalar den också många. Värdet i denna uppfattning behöver inte diskuteras. Men kanske vi bör försöka förstå, vilket stadium av det andliga livet den rör och var inom religionens område den hör hemma.

Det är synd att människor, som diskuterar religiösa frågor, så ofta inte gör sig besvär att underkasta

dem samma noggranna och allsidiga studium, som de ägnar andra områden inom vetenskapen. När det gäller andra vetenskaper, accepterar man, att man måste studera och träna för att behärska dem. Men när det gäller religionen – vetenskapen de yttersta och högsta tingen – anser sig vem som helst kompetent att uttala sig utan föregående forskning. I stället för att undersöka det väldiga material, som faktiskt finns, tycks de flesta när det gäller religion tro att det bara är en fråga om hur man "känner". Och så låter man dessa vaga känslor utgöra grunden för sin värdering och auktoritativa mening.

Faktum är emellertid, att religion

*Forts. sid 7*

## Helgutflykt med Sakramental Välsignelseandakt på Capella Ecumenica, söndag 28 augusti 2016

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en liten ö i S:t Anna skärgård.

Kapellet är kopia av en medeltida församlingskyrka och byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner.

Vi träffas sedvanligt i Söderköping lördag 27/8 kl 17 (OBS tiden)  
Båt avgår från Kungshällsudden kl. 10.00 ovh 10.30.

Upplysningar:

KristerFast 070-6779982

Bp Sten-Bertil 070-536 65 37



## SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till 3-dagars Sesshin vid två tillfällen.  
Sista veckan i juli och första veckan i augusti

Upplysningar och anmälan:

Evert Sundien

tfn. 070-660 42 69

sundien@telia.com



# Vishet & hemlighet

## Evangelium enligt Thomas

Lördagen den 27 februari föreläste teologen Thorbjörn Carlsten vid LKK:s studiedag. Till glädje för de av våra läsare inte hade möjlighet att delta kommer vi med föreläsarens tillstånd att publicera det mycket intressanta föredraget i detta och några följande nummer

### Inledning

I nyårstiden 1945/46 promenerade två beduinpojkar bland ruinerna av ett gammalt koptiskt kloster utanför Nag Hamadi i Egypten och letade efter bränsle att ta hem till vedspisen. Djupt inne i ett grott-rum, sedan 400-talet gömd under sand och sten, fann de en förseglad lerkruka. De tog emellertid inte sig an med att omedelbart öppna krukan eftersom de inte visste säkert vad den kunde innehålla: antingen kunde ju där finns en gulds katt eller också en *djinn*, en ond ande. Ödet skulle ha blivit fruktansvärt om krukan innehöll det senare men givetvis fantastiskt om den innehöll det förra.

Efter lång tvekan segrade till sist förhoppningen att krukan gömde en gulds katt, så de tog risken och slog sönder krukan. Men pojkarna fann varken någon gulds katt eller någon ond ande, däremot en samling skinnklädda böcker fyllda med för dem obegripliga texter på koptiska. De tog hand om böckerna och gick hem. Hemma kom dessvärre en del av dem att få bli till bränsle till spisen, men man sansade sig snart eftersom böckerna faktiskt kunde vara värda en hel del och därför möjliga att sälja på marknaden.

Men vad stod det? Familjen tog med sig böckerna till en präst i byn som genast insåg att pojkarna kommit över något mycket speciellt. Genom prästen och en del andra spred sig snart ryktet, och det dröjde inte länge förrän forskarvärlden intresserade sig för upptäckten och skickade dit personer att köpa det de kunde komma åt. De muslimska teologerna vid universitetet i Kairo förstod att här kunde finnas sådant som var av största intresse. Man tog därför hand om flera av böckerna och såg till att de kom i säkerhet.

Några av dessa böcker lade man genast innanför pansarglas på museet och de fick endast studeras

av forskare med särskilt utfärdade tillstånd. En av dem, en dansk teolog vid namn Søren Giversen, kom till Kairo med ett tillstånd att läsa och även fotografera en del skrifter. Och en sen kväll när han satt i salen och började läsa den koptiska texten i en bok blev han djupt berörd ända in i sitt innersta, ty han läste: *Detta är de hemliga ord som den levande Jesus talade och som lärjungen Didymes Judas Thomas nedtecknade.* Han hade funnit Evangelium enligt Thomas.

Så lyder en av de många historier som kan knytas till upptäckten av de så kallad Nag Hamadi-skrifterna. Tolv skinnklädda böcker, alla skrivna på koptiska kopierade från grekiska förlagor som man tidigare hittat fragment av. I kanske 1500 år hade de legat i en förseglad lerkruka som man gömt i ett grottrum under sand och sten. Vem hade använt skrifterna och till vad? De hörde till den tidiga kristendomen, det förstod man snart. Här fanns skrifter av olika typer, ett flertal så kallat *gnostiska* avhandlingar.

Gnosticis men var en filosofisk riktning av kristendomen som presenterade en annan, i förhållande till kyrkan motsatt, version av Jesus liv och lära. Gnosticis men var kyrkans motståndare under ett par århundraden. Den fördömdes som *heresi*, villolära, av kyrkomötena i Nicea och Konstantinopel. Texter som Petrusapokalypsen, Sanningens evangelium och Dundret, sådana och andra texter var av ett slag som inte kunde knytas an till den erkända etablerade kristna traditionen. Men hur var det med Thomasevangeliet? Kunde det vara äkta?

Mycket snart var den teologiska forskarvärlden delad i två läger: den ena hävdade att också Thomasevangeliet var en gnostisk skrift vars lära var en förfalskad kristendom; den andra hävdade att det inte alls var en gnostisk skrift, utan en sann kristen text som hörde hemma, eller borde höra hemma, i kyrkan. Den hade gömts

undan av koptiska munkar i en tid när biskop Athanasius (298-373) utfärdat ett påbud att användandet av icke-kanoniserade skrifter i kloster skulle upphöra. Konsekvensen av detta blev med tiden att alla läror som inte erkänts av kyrkans ledare skulle förstöras. Bibeln redigerades och snart fick vi den upplaga som vi nu har. I den fick ett antal skrifter inte plats. De kallades *apokryfiska* därför att de var alldeles för svårbegripliga och därför inte kunde bestämmas som helt autentiska. Några kunde ha ett rent historiskt värde och bevarades därför. Andra förstördes. Såväl Gamla som Nya testamentet rymmer apokryfiska skrifter.

Men hur var det med Thomasevangeliet? Hade lärjungen Thomas, han som kallades Tvillingen, låtit skriva ett eget evangelium jämte Matteus, Markus, Lukas och Johannes? Var det i själva verket så att den Thomas som beskrivs i Johannesevangeliet inte alls var den tvivlande lärjungen, utan den som stod Jesus närmast? Var det därför han kallades Tvillingen? Var han lik Jesus till utseendet och därför kallades "tvilling"? Eller var han verkligen Jesus tvillingbror? Eller var det kanske så att han i liv och gärning blivit så lik Jesus att han blev hans andliga arvtagare och efterträdare? I Thomasevangeliet, den 13:e versen, kan vi nämligen läsa:

Jesus sade till sina lärjungar: "Jämför mig med något och säg mig vad jag liknar." Simon Petrus svarade honom: "Du liknar en rättfärdig ängel." Matteus sade till honom: "Du liknar en vis filosof." Thomas sade till honom: "Lärare, min mun kan inte uthärda att uttala vad du liknar." Jesus sade: "Jag är inte din lärare, för du drack dig berusad ur den porlande källa som jag har låtit välla fram" Och han tog honom med sig avsides och sade tre ord till honom. När

## Vishet & hemlighet

*Forts från sid 5*

Thomas kom tillbaka till sina följeslagare frågade de honom: "Vad sade Jesus till dig?" Thomas svarade dem: "Om jag nämner för er ett enda av de ord som han sade till mig skall ni ta upp stenar och kasta på mig. Och eld skall gå ut från stenarna och bränna upp er."

Var det en hädelse att säga till lärjungarna det Thomas hade fått veta av Jesus? Var i bestod hemligheten? Vi vet att det sågs som en hädelse att identifiera sig själv med Guds namn. Förklarade Jesus att han var Gud själv? Eller identifierade han lärjungen med Gudsnamnet? Var den eld som skulle utgå från stenarna den heliga eld som uppenbarade sig för Mose i den brinnande busken? Vi vet inte. Men att Thomasevangeliet ger oss en annan version av kristendomen står helt klart. Och vi frågar oss: Är kristendomen enligt Thomasevangeliet en mer korrekt teologi? Står orden närmare det Jesus förkunnade?

Kritikerna hävdar att eftersom vi inte kan läsa någonting om Jesus korsdöd och uppståndelse, ingenting om frälsningen genom honom, kan evangeliet inte vara sant. Gnostikerna, den filosofiska rörelse inom den tidiga kristendomen som kyrkofäderna bekämpade, hade generellt svårt att acceptera att frälsningen låg i Jesus död på korset. För dem var Jesus uppenbararen av himmelrikets hemlighet, en lärare.

Anhängarna hävdar att Thomasevangeliet aldrig haft för avsikt att berätta den historia som alla kristna redan kände till. Nej, här uppenbarade mästaren de hemliga orden, budskapet som var avsett för kretsen av de närmaste lärjungarna – och dit hörde även kvinnorna Salome och Maria från Magdala, det senare någonting otänkbart för kyrkans män. Texten återfanns dessutom i ett gammalt koptiskt kloster i Egypten och var alltså avsedda som fördjupande andlig läsning för munkar. Dessutom finns i Thomasevangeliet flera ord som har sina motsvarigheter i de andra evangelierna men här är de mer fullständiga och ger en tydligare och klarare bild. Det skiljer sig så markant från alla andra gnostiska skrifter att det

knappast kan anses tillhöra dem även om skriften råkade ligga förvarad i samma lerkruka.

När det gäller Nya testamentets evangelier indelar vi dem i två: (1) de synoptiska evangelierna Markus, Matteus, Lukas samt (2) Johannes. Den senare är en fristående skrift som tillkom långt senare än de andra påverkad av grekisk filosofi. Markus, Matteus och Lukas kallas "synoptiska" därför att de är "samseende", det vill säga de skildrar ungefär samma händelser och återger samma ord om än med viss variation och de har en gemensam traditionskälla. Bland dessa har vi Markusevangeliet som är äldst, skrevs eventuellt kring 35-50 e.Kr. Sedan kommer Lukasevangeliet från ca 60-talet, Matteusevangeliet på 70-talet och till sist Johannesevangeliet från 90-talet. Vi har alltså i våra biblar fel ordning om vi skulle placera dem kronologiskt. Egentligen borde de stå i följande ordning: Markus, Lukas, Matteus och Johannes... Den äldsta texten i Nya testamentet är dock inte evangelierna, utan Paulus brev till Tessonikerna, skrivet ca 14-15 år efter korsfästelsen.

De tre synoptiska evangelierna (Markus, Lukas och Matteus) delar material med Markusevangeliet plus särstoff från en annan okänd källa som man hittills inte känner till mycket om men kallar för "Q" av det tyska ordet för källa. Till de tre synoptiska evangelierna finns det med andra ord två källor. Johannes står för sig själv och är en självständig skrift. Thomasevangeliet har gemensamt material med Markus plus eget material. En del forskare har lagt fram teorin att Thomasevangeliet är den mystiska källa Q.

### Thomasevangeliets teologi

Vad handlar då Thomasevangeliet om?

Jag skulle vilja dela in Thomasevangeliets teologi i två kategorier: (1) Gudsriket, (2) människans natur och frälsningen. Man kan givetvis göra många fler kategorier, men här nöjer jag mig med dessa två.

#### 1. Gudsriket

Låt oss börja med Gudsriket eftersom det är av central betydelse i Jesus förkunnelse i detta evangelium liksom det ju är i de övriga evangelierna. Men här

betonas Gudsriket som ett livstillstånd som existerar här och nu mitt framför våra ögon men vi kan dock inte se det på grund av okunnighetens förblindelse. Återkommande förkunnar Jesus om riket som livstillståndet som samtidigt är vår egen sanna natur, något vi kan komma till insikt om. Gudsriket finns inte i en avlägsen framtid. Nej, vi bär det inom oss precis som Jesus säger i Lukasevangeliet:

Tillfrågad av fariséerna om när Guds rike skulle komma svarade han: "Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er." (Luk. 17:20-21)

I Thomasevangeliet förkunnas Gudsriket på följande sätt:

Jesus sade: "Om de som förleder er säger till er "Se, riket är i himmelen", då kommer ju himmelens fåglar att vara före er. Om de säger till er "Det är i havet", då kommer ju fiskarna att vara före er. Men nu är riket i ert inre och utanför er. När ni känner er själva, skall man förstå att ni är den levande Faderns barn. Men om ni inte känner er själva, är ni i fattigdom och ni är fattigdomen." (Thomas 3)

Lärjungarna sade till Jesus: "Tala om för oss hurudant himmelriket är." Han sade till dem: "Det kan liknas vid ett senapskorn som är mindre än alla andra frön. Men när det faller i den jord som är beredd växer det fram en stor gren och himmelens fåglar finner ett hägn där." (Thomas 20)

Parallellen till detta ord finner vi i Lukasevangeliet 13:19, 17:6, i Matteus 13:31 och i 17:20 där det kopplas särskilt till tro och tillit samt i Markus 4:31.

Och han sade: "Vad skall vi likna Guds rike vid? Vad skall vi använda för bild? Det är som ett senapskorn, som är det minsta av alla frön här på jorden när man sår det, men

*Forts. sid 8*

## Ceremoniernas ...

*Forts från sid 4*

omfattar ett så vitt område av tankar och strävanden, att det krävs ett stort mått av djup meditation för att förstå. Det kräver också, att vi hos religionens olika sidor lär oss att särskilja och inte blanda ihop vad det verkligen gäller.

Vad är religionens egentliga uppgift?

Om vi vill bringa ordning i vårt religiösa tänkande, måste vi börja med att försöka förstå vad religion är och vilken funktion och uppgift den har i livet. Ibland får man hjälp genom att studera ett ords grundbetydelse (etymologi).

Vanligen härleds ordet "religion" från det latinska religare -binda ihop igen, återknyta. Somliga menar att det kommer från religere med betydelsen -passera igen, eller segla om igen över samma vatten. Religion är den faktor i vårt liv som åter knyter oss samman med Källan till vår existens, till Gud eller den individuella gudagnista (monaden) som vårt väsen sprungit fram ur. Gnostikerna såg i en liknelse som kommer mycket nära "Den förlorade sonen" en symbolisk framställning om mänsklighetens pilgrimsgång: först förlorad i okunnighetens och materialismens mörker men mer och mer sökande Fadershemmet i ljuset.

Varför kan religion inte vara något enkelt?

Vi måste nog lära oss förstå, att det finns olika områden eller sfärer när det gäller religion. Alla dessa har sin uppgift när det gäller att hjälpa den sökande mänskligheten. Religion kan inte vara den enkla företeelsen, som en del idealister så högt önskar, helt enkelt därför att mänskligheten, både individuellt och kollektivt, i sig själv är så komplicerad. Eftersom religionen är till för att hjälpa människan, måste den kunna fungera på alla nivåer och alla områden i vårt väsen. Så är t.ex. hygien, i den mån det gäller vår fysiska kropps välbefinnande, ett område inom religionen. Att vara frisk är att vara hel - (helig?).

D.v.s. i ett sådant fysiskt tillstånd, att man kan vara i full harmoni med resten av sitt väsen.

Social verksamhet som medverkar till människors fysiska och

moraliska hälsa är en annan del av religionen.

Allt detta tycks vid första ögonkastet inte ha så mycket att göra med "andens fria sökande" eller utrensning av teorier och system. System och teorier av rätta sorten tillhör i själva verket andens värld. Transcendentala idéer om själens mystiska förening med Gud, hör till ett annat religionsområde, men vi skall låta bli att röra ihop begreppen genom att anta, att alla sorters verklig religion måste ha med sådana idéer att göra.

Människan är vidare utrustad med känslor och förmåga att tänka. Att öva sin känsla och tanke till känslighet för högre ting utgör en del av det religiösa arbetet. Det är meningslöst att skjuta undan tanke livet och säga, att det ingenting har att göra med religion. Men vi överdriver å andra sidan också betydelsen av vissa mentala aktiviteter och gör ofta förnuftet till Gud. Lösningen är inte att åsidosätta tanke och känsla och dess konsekvenser men att rena och förfina dem till dess de blir genomlysiga och uttryck för intuitionens egen logik.

Människan själv är alltså ett så ytterst komplicerat väsen, att den religion, som försöker stimulera och betjäna det mänskliga medvetandets mångfacetterade aktiviteter, också med nödvändighet måste vara en komplicerad och variationsrik företeelse. Man behöver bara tänka på de många liv, som många av oss tror sig ha genomlevat för att samla olika erfarenheter i det förflutna, för att ana, vilket underbart mästerverk en människa är. När religionen står inför uppgiften att andligt livnära icke bara enstaka mångsidiga individer med otaliga livs erfarenhet bakom sig utan mänskligheten i sin helhet, förstår man omöjligheten av att religion skulle kunna vara något så enkelt, som en del gärna vill ha det. Den skulle då inte kunna fylla sin funktion att tillgodose alla de mångskiftande mänskliga typerna och temperamenten.

Många av de invändningar man gör mot riter och ceremonier



Biskop James Ingall Wedgwood

springer fram ur ett missförstånd om vilken funktion de har. Det finns två sidor i en kyrkas arbete. Det ena är att sörja för de individuella medlemmarnas andliga utveckling t.ex. genom religiös och moralisk undervisning, genom att öva och lära ut metoder att be och meditera eller stimulera att göra gott för andra. Det andra är att kyrkan för avsedd att vara ett centrum för andligt inflytande när det gäller att hjälpa världen i stort. Om vi förstår innebär den i vår kyrkas gudstjänster rätt, så vet vi, att de egentligen utförs mera för det senare syftet än för deras skull som är närvarande, fastän de också får kraft av den. Gemene man känner inte till detta alls och därför råder det förvirrande meningar om ceremoniernas värde.

Att utföra en ceremoni som är avsedd att gjuta samman en grupp människor för att göra det möjligt att sända ut en mäktig ström av tankar eller av andligt kraftinflytande på omvärlden måste givetvis vara något helt annat än t.ex. att öva sig i meditation för att utveckla sig själv. Människor som skall arbeta tillsammans för ett ändamål måste med nödvändighet underkasta sig en viss disciplin vilket naturligtvis i viss mån utgör en begränsning till formen. Med glädje faller de frivilligt in under de former som är bäst för det arbete som skall utföras. De två vanligaste invändningarna mot ceremonier bör behandlas var

*Forts. i nästa nummer*

# LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se  
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69, e-post biskop.evert@lkk.se

## STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.

Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-6562665. e-post: skt.mikael@lkk.se.

Plusgiro 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:

Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 08-724 83 28

## GÖTEBORG

Se Stockholm

## NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp

Se Stockholm

## VÄSTERÅS

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.

Bankkonto: LKK Maria församling  
Clearingnr 6546  
Kontonr 962452718

## AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.

Se Stockholm

## UPPSALA-SALA

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst:

Jonas Anundi, 08-724 94 11.

## SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.

Se Stockholm

## OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp

c/o Carina Carlström, Amnevägen 34, 547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

## SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70.

## LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church  
27 Old Gloucester St  
London WC1N 3XX  
United Kingdom  
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop James A. Zinzow

Hemsida: <http://kingsgarden.org/>  
LCC

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet:

[www.lkk.se](http://www.lkk.se)

Communio är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:

Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion och expedition:

Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

E-post: [communio@lkk.se](mailto:communio@lkk.se)

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".*

**Sista manusdag för nr 2-2016 är den 27 maj 2016.**

## Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särspsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan .....	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i församlingarna och kyrkogrupporna

## Vishet & hemlighet

*Forts från sid 6*

när det har såtts, skjuter det upp och blir större än alla örter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga." (*Mark 4:30-32*)

Ett annat ord om Gudsriket finner vi i logion 22 där Jesus också lyfter fram Gudsriket som ett livs-

tillstånd, en särskild livskvalitet:

Jesus såg några små som fick bröstet. Han sade till sina lärjungar: "Dessa små som får bröstet liknar dem som går in i riket." De sade till honom: "Om vi är små skall vi då gå in i riket?" Jesus sade till dem: "När ni gör det som är två till Ett, och när ni gör det inre likt det yttre och det yttre likt det inre och det övre likt det

undre, och när ni gör det manliga och det kvinnliga till ett Enda, så att det manliga inte är manligt och det kvinnliga inte är kvinnligt, när ni gör ett öga istället för ögon och en hand istället för händer och en fot istället för fötter, en bild istället för bilder, då skall ni gå in i (riket)". (*Thomas 22*)

*Forts. i nästa nummer*